

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1882-01-09)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1882-01-09)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 117. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000080.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Aulestad 9. jan. 82

Ælskede gamle,

min og alle mines dybt følte tak for al din hjærtens-godhed mod os i det forløbne år. Gud velsigne dig!

s. 118 Dine jule-gaver i bøger er os alle så kærkomne! Vi har endnu ikke overkommet at læse dem alle; men her er ren fæst blant alle dem, som kan være med på gode bøger, når disse dine ladninger kommer. To bøger må du skaffe mig, Schandorphs og Pontoppidans. Det er så læt for dig og så svært for mig.

Ællers er der flere dernede hos eder, som jeg er glad i uden egenlig at tro, de er digtere; til dem hører både Herman Bang og Gjellerup. Men ikke mine ord igæn!

Du ved, jeg har fåt forlægger for Charles B. Waite's bog. Du tar fejl i det, at vor literatur har sligt. Strauss og Magnus Eiriksons skrifter er alt for gamle; vi står aldeles renonce for uafhængig bibelkritik, og dette er utvivlsomt mest forlæggernes skyll, hvilket er en skamplæt på den hele stan, og som i sin tid skal blive sagt. Hele folkets åndelige frihed beror mere på en uafhængig bibel-kritik æn på noget andet, slig står sagerne nu.

Hele stillingen i mit kære Norge fryder mig usigelig; jeg trodde aldrig, at jeg så snart skulde opleve så megen glæde af opvågnende uafhængig ånd, skulde få en så rig mark at se i literatur og politik, skulde se så meget mod i det religiøse.

Hele min familie er med mig, æfter hvært som de vokser til, og vænnernes skarer øker sig.

Jeg vilde så gærne i dette mit jubel-år (foruden annet, som jeg udgiver) ha »Kongen« ud for tredje gang med det ny mællemstil og et indledningsdigt i anl. mine fæm-og-tyve skalde-år. Du har den jo ikke på langt nær udsolgt, så du væl ikke kan. Men jeg forlanger i tilfælle intet honorar. Jeg betragter næmliig kongen som mit centrale arbejde.

Du må fortælle os lidt om din familie! Jeg længes rasende ned til eder; men jeg må ha tålmod.

Det lader ikke på Kielland, som han trives. Måske støder han ved sin overgivenhed og skarphed, og sligt gir refleks i en så fint organiseret natur.

Ibsens bog har glædet mig meget ved sit mod; jeg underskriver Brandes's omtale i et og alt. Det er væl ikke sant, at salget er stanset på grun af præssens pøbelagtighed. Et længere inlæg (som svar på et angreb i anl. bogen) har jeg ikke fåt trykt! Slig er tilstanden her oppe. Og dog har bogen gjort godt.

Jeg skulde sidde nogle dager gæmt i dit kontor og høre alle de gamle podagrister og dårlige maver klage og vride sig over tidernes fordærvelse! Du bør være betænkt pås. 119 at inrætte et lønkammer der for dine yngre forfattere, at de kan høre sine bøger omtalte af dine gamle vænner og kunder! Æn Molbech! Det arme dyr! det var en kort hærlighed! Og din væn Bøgh! Han sætter sit smil op, ser jeg, den gamle, stivbenede hankat, som ikke mere kan!

Hils dine børn og mine andre vænner fra Karoline og din

Bj. Bjørnson.